

Museu l'Enrajolada

Martorell

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C. Francesc Santacana, 15

Coordenades:

Latitud: 41.47438
Longitud: 1.92846
UTM Est (X): 410530
UTM Nord (Y): 4591974

Classificació

Número de fitxa 08114 - 131
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL. PGOU Martorell.Text Refós 1991
Número inventari IPA 18551
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Rambla de Catalunya, 126. 08008 Barcelona

Fitxes associades:

[Col·lecció de ceràmica de l'Enrajolada](#)

[Col·lecció d'art de l'Enrajolada](#)

[Col·lecció de mobles i objectes decoratius de l'Enrajolada](#)

[Col·lecció Farauto](#)

[Col·lecció d'elements arquitectònics i escultòrics de l'Enrajolada](#)

Autoria de la fitxa Dídac Pàmies Gual. SPAL

Descripció

Edifici de planta rectangular, planta baixa, dos pisos i coberta de teula àrab. La façana principal és d'obra vista, porta d'accés de pedra d'arc de mig punt amb carreus vistos, finestres geminades en grups de tres: dos cossos, capitells ornats, porta de quarterons ferrada, petites finestres amb arc de mig punt al nivell superior i merlets coronant l'edifici.

La façana que dona al pati posterior presenta una composició ornamental molt acurada: llinda i muntans de portes i finestres, amb aplacat de pedra artificial i relleus; escuts, filigrana; galeria coberta amb gran quantitat de peces de mosaic a les parets. Al soterrani hi ha una cava i fresquera.

Observacions:

La fitxa s'ha omplert amb les dades de la fitxa A1 20 BCIL-01.EA del Catàleg de Béns Arquitectònics, Històrics i Ambientals de Martorell, redactat pel Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona.

Història

L'any 1578, l'arquitecte Jaume Santacana dirigia les obres de la nova església parroquial de Santa Maria de Martorell, moment en que va adquirir una casa al carrer d'Anoia. Un descendent també anomenat Jaume Santacana va ser alcalde de Martorell durant la guerra del Francès (1808-1814) i el seu fill Francesc Santacana i Capmany (1810-1896), va ser el precursor del col·leccionisme a Catalunya; a mitjans del segle XIX va començar a recollir elements arquitectònics d'edificis emblemàtics de Barcelona i altres localitats fins que al 1876 va convertir la casa familiar amb una casa museu.

El 1909 es publica el catàleg del Museu. El fons del museu conté elements del convent de la Mare de Deu de Jerusalem (que es trobava on ara hi ha el mercat de la Boqueria), del Palau menor al carrer dels templers de Barcelona, de la Casa Gralla del carrer Duc de la Victòria de Barcelona, del convent de Sant Pere de Puel·les de Barcelona, de les muralles de Barcelona, medallons de la sala del trentenari de l'Ajuntament de Barcelona o del Monestir de Poblet entre d'altres.

L'any 1917, el seu nét Francesc Santacana i Romeu, va edificar la façana del carrer d'Anoia i continuà augmentant el fons del museu amb les col·leccions de rajoles d'origen català, castellà, valencià i àrab de diverses èpoques de les que destaquen les anomenades d'oficis i les representacions d'escenes del martiri de Santa Eulàlia, procedents de l'antiga església parroquial de Santa Maria. Contemplen el fons pintures flamenques del segle XVIII, dibuixos i pintures de pintors catalans del segle XIX i mobles antics propis d'una casa benestant de finals del segle XIX. Al 1965 la casa-museu va passar a mans de la Diputació de Barcelona i serà gestionada per l'Ajuntament de Martorell.

Entre l'any 1966 i 1969 es van fer obres de millores generals i acondicionament de l'edifici que van consistir en substituir el balcó i dues portes que hi havia en cada pis per tres finestres geminades d'estil neogòtic. Es va construir un portal d'arc de mig punt adovellat, es va fer nova tota la fusteria d'interiors i exteriors, es van instal·lar reixes en les finestres i a la porta d'entrada es va forjar els escuts de la Diputació de Barcelona i del Museu Santacana, es va construir una pèrgola, el brollador d'aigua del pati i la peanya d'escalons per la creu de terme.

Bibliografia

PÉREZ FARRIOLS, J., ET ALII. Catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals i disposicions de protecció per al POUM de Martorell. Ajuntament de Martorell i Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona. 2014.

